

El verb que heu cercat es conjuga com VENIR o VINDRE

La taula recull les formes verbals més generals i les variants de referència principals. En la presentació de cada temps verbal, apareixen enllaçades per la conjunció o diverses variants, les quals són totes vàlides, encara que presentin diferències en la distribució geogràfica o en el valor estilístic. En canvi, apareixen entre parèntesis les variants pròpies almenys d'una de les grans varietats de la llengua catalana i que tenen una llarga tradició.

Indicatiu		Subjuntiu		
<i>Present</i>	<i>Perfet</i>	<i>Present</i>	<i>Perfet</i>	
vinc	he vingut	vingui (vinga)	hagi (haja) vingut	
vens	has vingut	vinguis (vingues)	hagis (hages) vingut	
ve	ha vingut	vingui (vinga)	hagi (haja) vingut	
venim	hem vingut	vinguem	hàgim (hàgem) vingut	
veniu	heu vingut	vingueu	hàgiu (hàgeu) vingut	
venen	han vingut	vinguin (vinguen)	hagin (hagen) vingut	
<i>Imperfet</i>	<i>Plusquamperfet</i>	<i>Imperfet</i>	<i>Plusquamperfet</i>	
venia	havia vingut	vingués (vinguera)	hagués (haguera) vingut	
venies	havies vingut	vinguessis (vingueres)	haguessis (hagueres) vingut	
venia	havia vingut	vingués (vinguera)	hagués (haguera) vingut	
veníem	havíem vingut	vinguéssim (vinguérem)	haguéssim (haguérem) vingut	
veníeu	havíeu vingut	vinguéssiu (vinguéreu)	haguéssiu (haguéreu) vingut	
venien	havien vingut	vinguessin (vingueren)	haguessin (hagueren) vingut	
<i>Passat simple</i>	<i>Passat anterior</i>	Imperatiu		
vinguí	haguí vingut	vine		
vingueres	hagueres vingut	vingui (vinga)		
vingué	hagué vingut	vinguem		
vinguérem	haguérem vingut	veniu		
vinguéreu	haguéreu vingut	vinguin (vinguen)		
vingueren	hagueren vingut			
<i>Passat perifràstic</i>	<i>Passat anterior perifràstic</i>	Formes no personals		
vaig venir	vaig haver vingut	<i>Infinitiu</i>	<i>Gerundi</i>	<i>Participi</i>
vas o vares venir	vas o vares haver vingut	venir o vindre	venint	vingut
va venir	va haver vingut			vinguda
vam o vàrem venir	vam o vàrem haver vingut	<i>Infinitiu perfet</i>	<i>Gerundi perfet</i>	vinguts
vau o vàreu venir	vau o vàreu haver vingut	haver vingut	havent vingut	vingudes
van o varen venir	van o varen haver vingut			
<i>Futur</i>	<i>Futur perfet</i>			
vindré	hauré vingut			
vindràs	hauràs vingut			
vindrà	haurà vingut			
vindrem	haurem vingut			
vindreu	haureu vingut			
vindran	hauran vingut			
<i>Condicional</i>	<i>Condicional perfet</i>			
vindria	hauria o haguera vingut			
vindries	hauries o hagueres vingut			
vindria	hauria o haguera vingut			
vindríem	hauríem o haguérem vingut			
vindríeu	hauríeu o haguéreu vingut			
vindrien	haurien o hagueren vingut			

Altres variants

Formes que tenen un cert arrelament en alguna de les grans varietats geogràfiques, malgrat que no gaudeixen de la mateixa tradició que les anteriors

Pres. d'ind.: 1 *venc* (bal.)

Passat s.: 1 *venguí*, 2 *vengueres*, 3 *vengué*, 4 *venguérem*, 5 *venguéreu*, 6 *vengueren* (bal.)

Fut.: 1 *vendré*, 2 *vendràs*, 3 *vendrà*, 4 *vendrem*, 5 *vendreu*, 6 *vendran* (bal.)

Cond.: 1 *vendria*, 2 *vendries*, 3 *vendria*, 4 *vendríem*, 5 *vendríeu*, 6 *vendrien* (bal.)

Pres. de subj.: 1 *vengui*, 2 *venguis*, 3 *vengui*, 4 *vinguem*, 5 *vengueu*, 6 *venguin* (bal.)

Imperf. de subj.: 2 *vinguesses*, 4 *vinguéssim*, 5 *vinguéssiu*, 6 *vinguessen* (val. i nord-occ.); 1 *vengués*, 2 *venguessis*, 3 *vengués*, 4 *venguéssim*, 5 *venguéssiu*, 6 *venguessin* (bal.)

Plusq. de subj.: 2 *haguésses* v., 4 *haguéssim* v., 5 *haguéssiu* v., 6 *haguéssin* v. (val. i nord-occ.)

Part.: *vengut*, *venguda*, *venguts*, *vengudes* (bal.)